

یک سلول SRAM 9 ترانزیستوری کم مصرف با سرعت و پایداری بهبود یافته

حمید کهنوجی¹، محسن صانعی²

¹دانشگاه ولی عصر (عج)، hamid.k3dot@yahoo.com

²دانشگاه شهید باهنر کرمان، msaneei@mail.uk.ac.ir

چکیده- توان مصرفی در سلول‌های SRAM شامل دو مؤلفه توان نشتی (استاتیک) و توان دینامیکی است که با توجه به حجم زیاد این سلول‌ها در ریزپردازنده‌های امروزی، توان نشتی در این سلول‌ها اهمیت زیادی دارد. پایداری داده و حاشیه نویز استاتیک (SNM) در سلول SRAM‌ها نیز با توجه به کاهش ولتاژ تغذیه هر روز اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. در کنار توان مصرفی و پایداری داده، تاخیر خواندن و نوشتن سلول‌های SRAM در بهبود سرعت و کارایی ریزپردازنده‌ها تاثیر دارد. در این مقاله یک سلول 9 ترانزیستوری جدید پیشنهاد شده است که با استفاده از فقط یک خط بیت جهت خواندن و نوشتن داده‌ها و هم‌چنین با جداسازی مسیر خواندن از مسیر نوشتن داده توانسته است همه پارامترهای فوق را بهبود دهد. شبیه‌سازی‌های انجام شده نشان می‌دهد که در مقایسه با سلول 6 ترانزیستوری معمولی و سه نوع سلول 7، 8 و 9 ترانزیستوری که قبلاً معرفی شده‌اند، میزان بهبود توان نشتی 40 الی 53 درصد، میزان بهبود توان دینامیکی 17 الی 49 درصد، و میزان بهبود سرعت نوشتن بین 48 الی 68 درصد است. تاخیر خواندن این سلول با تاخیر خواندن سلول 9 ترانزیستوری قبلی یکسان است ولی بین 33 تا 41 درصد بهتر از تاخیر خواندن سایر سلول‌ها است.

واژه‌های کلیدی- پایداری داده، تاخیر خواندن و نوشتن، توان دینامیک، توان نشتی، حاشیه نویز استاتیک (SNM)، حافظه‌های استاتیک

1. مقدمه

در سال‌های اخیر، با زیاد شدن ابزارات متحرک و وسایل قابل حملی که برق مورد نیاز آنها با باتری تامین می‌شود، توان مصرفی یکی از موضوعات مهم در این وسایل و سیستم‌های الکترونیکی VLSI است. بنابراین طراحی سیستم‌های الکترونیکی با توان مصرفی کم یکی از مهم‌ترین بحث‌های تحقیقاتی روز است و تلاش‌های زیادی در جهت کاهش توان مصرفی می‌گیرد چون در بسیاری از تراشه‌های الکترونیکی دیجیتال، توان مصرفی بالا دمای کار تراشه را افزایش داده و هم‌چنین علاوه بر کاهش قابلیت اطمینان مدار، خنک کردن تراشه را دشوار و پرهزینه می‌کند. افزایش توان مصرفی، در سیستم‌های قابل حمل که از یک باتری به عنوان منبع تغذیه استفاده می‌کنند، ضمن افزایش دمای کار تراشه منجر به کاهش طول عمر باتری نیز می‌گردد. یکی از بلوک‌های حافظه که امروزه در بسیاری از سیستم‌های الکترونیکی دیجیتال از اهمیت بالایی برخوردار هستند، حافظه‌های SRAM می‌باشند زیرا این بلوک‌ها در انواع مختلف ریز پردازنده‌ها کاربرد زیادی دارند. به عنوان مثال حدود 50 درصد از کل تراشه یک ریز پردازنده RISC توسط حافظه‌های نهان اشغال می‌شود که از نوع SRAM می‌باشند [1]. از کاربردهای دیگر SRAM‌ها، قطعاتی از SRAM که قابل برنامه‌ریزی دیجیتال هستند، به عنوان حافظه‌ای برای ذخیره سازی اطلاعات پیکربندی به کار می‌رود. به عنوان مثال FPGA یکی از قطعاتی است که در آن هر logic block توسط یک سری سوئیچ‌ها به logic block‌های دیگر وصل می‌شود که گیت این سوئیچ‌ها به خروجی یک سلول SRAM وصل شده است [2]. زیاد بودن تعداد سلول‌های مورد استفاده در بلوک حافظه‌های SRAM، ویژگی اصلی این حافظه‌ها است که تعداد ترانزیستورها را به شدت افزایش می‌دهد. به عنوان مثال در پردازنده چهار هسته‌ای ایتانیوم در تکنولوژی 65 نانومتر 2050 ترانزیستور میلیون وجود دارد که 1420 میلیون ترانزیستور فقط متعلق به حافظه نهان است یعنی حدود 70 درصد از کل ترانزیستورهای تراشه را شامل می‌شود [3]. در این تراشه تعداد ترانزیستورهای مربوط به حافظه نهان حدود 3/3 برابر تعداد ترانزیستورهای مورد استفاده در چهار هسته‌است. از آنجا که این حافظه‌ها سطح زیادی از تراشه را اشغال می‌کنند، این مدارات از لحاظ توان مصرفی به عنوان مدارات پرتوان شناخته می‌شوند و باید در جهت کاهش توان و بهبود سرعت آنها تلاش شود. به همین دلیل در سال‌های گذشته تحقیقات زیادی در این جهت انجام شده است. حافظه‌های SRAM مانند سایر مدارهای